

ROMANIA - Ministerul Finantelor Publice

AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA

Directia Generala a Finantelor Publice a judetului Bistrita-Nasaud
Biroul de solutionare a contestatiilor

DOSAR NR. 25/2008

DECIZIA NR. 24/31.03.2008

privind soluționarea contestației formulate de SC TC SRL, cu sediul în loc. D, la D.G.F.P. Bistrița-Năsăud sub nr. 2720/13.02.2008

Direcția Generală a Finanțelor Publice B a fost sesizată de către Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice B, în legătură cu contestața formulată de SC T C SRL din loc. D.

Contestația a fost formulată împotriva măsurilor dispuse de organele fiscale ale Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale Finanțelor Publice B prin Decizia de impunere nr. 1467/21.12.2007 (filele 30-33), act prin care s-a respins la rambursare taxa pe valoare adăugată în suma de S1 lei . Așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr. 747/12.12.2007 (filele 21-29), obiectivul inspecției fiscale parțiale efectuate, îl reprezintă verificarea sumei negative a taxei pe valoarea adăugată în cuantum de S2 lei solicitată la rambursare pentru perioada 01.07.2007-30.09.2007.

Având în vedere prevederile art.205, art.207 și art.209 din Codul de Procedură Fiscală-republicat, constatăm că în speță, Direcția Generală a Finanțelor Publice prin Biroul de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra contestației.

Prin adresa nr.2720/18.02.2008 s-au solicitat petentei precizări în legătură cu natura cheltuielilor , precum și modalitatea de înregistrare în contabilitate.

În cauză a fost întocmit referatul de verificare al contestației.

Din analiza datelor și documentelor aflate la dosarul cauzei se desprind următoarele:

I. Prin Decizia de impunere nr 1467/21.12.2007 (filele 30-33) emisă de organele Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice B pentru SC TC SRL B s-a respins la rambursare suma de S1 lei, din totalul sumei negative a taxei pe valoarea adăugată solicitată la rambursare de S2 lei pentru perioada 01.07.2007-30.09.2007. Din totalul sumei respinse la rambursare de S1 lei societatea contestă **S3 lei.**

Argumentele organelor competente, se regăsesc în Raportul de inspecție fiscală nr.2425/28.12.2007 (filele 21-29), raport întocmit în urma inspecției fiscale parțiale privind verificarea sumei negative a taxei pe valoarea adăugată și a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate.

În concret, SC TC SRL a înregistrat în contabilitate trei facturi emise de către SC L SRL reprezentând "masă servită" și a dedus TVA aferentă acestora în suma de S4 lei. De asemenea, a înregistrat în contabilitate și a dedus TVA aferentă facturii emisă de TAROM în suma de S5 lei reprezentând transport pe ruta Cluj - București cu o cursă charter, a unor "potențiali investitori".

Potrivit constatărilor organelor fiscale, taxa pe valoarea adăugată în sumă de S3 lei nu se încadrează în sfera de exercitare a dreptului de deducere, întrucât serviciile achiziționate nu sunt utilizate în folosul operațiunilor prevăzute de art. 145, alin (2) din Legea 571/2003 privind Codul Fiscal, republicată care prevede că:

Art. 145 al. (2) "Orice persoană impozabila are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt utilizate în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile [...]"

Prin raportul de inspecție fiscală și referatul anexat, organul fiscal a reținut faptul că atât " masa servită" de către muncitorii altei societăți, cât și "cursa charter Cluj-București si retur" nu constituie achiziții în folosul operațiunilor taxabile, adică operațiuni legate de activitatea de producție sau prestări de servicii desfașurată de către societate.

În consecința, organul de inspecție fiscală își menține punctul de vedere prezentat detaliat în Raportul de inspecție fiscală nr. 2425/28.12.2007, în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere nr.1467/21.12.2007 și în referatul cu propuneri de soluționare a contestației anexat.

II. Împotriva Deciziei de impunere nr 1467/21.12.2007 (filele 30-33) petenta a formulat și a depus contestație prin avocat B A, mandat justificat prin împuternicire avocațială (fila 40), înregistrată la Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice B sub nr. 385/07.02.2008 (filele 38-39). Contestația, completată cu referatul cu propuneri de soluționare întocmit de organele emitente ale deciziei de impunere, a fost înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice B, sub nr. 2720/13.02.2008.

Din actele depuse la dosar, reținem că petenta contestă suma de S3 lei, din totalul sumei respinse la rambursare de S1 lei, considerînd că organele de control fiscal au procedat nelegal, iar motivația respingerii cererii de rambursare a acestei sume nu are fundament juridic.

Contestatoarea consideră că motivația organelor de inspecție fiscală privind respingerea la rambursare a sumelor de S4 lei reprezentând TVA aferentă unor facturi achitate către SC L SRL, reprezentând servicii și S5 lei reprezentând TVA aferentă unei facturi emisă de TAROM este lapidară și nu indică în mod expres care din condițiile prevăzute de art. 145 alin. (2) nu este îndeplinită.

În opinia petentei, organele fiscale fac confuzie între condițiile deductibilității fiscale a cheltuielilor din punct de vedere al calculului profitului impozabil și condițiile de exercitare a dreptului de deducere a taxei pe valoarea adăugată, invocând în sprijinul solicitării sale, și **Decizia nr. 7/10.02.2006** emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice B (filele 34-36).

Așadar, aceasta consideră că toate condițiile pentru exercitarea dreptului de deducere stabilite prin art. 145 și art. 146 din Codul Fiscal sunt îndeplinite și solicită admiterea contestației.

III. Examinând cauza în raport cu documentele existente la dosar, a motivelor invocate de contestatoare și actele normative aplicabile speței, se rețin următoarele:

Așa cum rezultă din dosar, s-a respins la rambursare suma de S1 lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată pentru care nu s-a admis dreptul de deducere. Pentru suma de S6 lei, contestatoarea admite că în mod eronat a dedus această sumă și prin urmare suma contestată este de S3 lei.

În drept, petenta invocă prevederile art.145 și art. 146 din Legea 571/2003, republicată privind Codul Fiscal, susținând că îndeplinește toate condițiile care dau dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată pentru facturile emise de SC L SRL reprezentând "masă servită" pentru angajații altei societăți. Prin adresa nr. 2720/18.02.2008 s-a solicitat petentei copii după facturile mai sus amintite, modul de înregistrare în contabilitate, precum și transmiterea oricărui act care justifică această cheltuială. Adresa a fost primită de către SC TC SRL în data de 21.02.2008 conform confirmării de primire anexate (fila 49). Cu adresa nr. 2720/11.03.2008 (fila 50) s-a revenit, solicitându-se petentei și contractele de prestări de servicii încheiate cu SC N B B SRL și SC A C SRL în baza cărora petenta suportă cheltuiala cu "masa servită" de către angajații acestor societăți, precum și modalitatea de decontare.

SC T C SRL a dat curs parțial solicitării organului de soluționare și a transmis cu adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice la nr. 5346/25.03.3008 (filele 52-82) o parte din actele solicitate.

În baza actelor transmise de petentă, și anume contractul de prestări servicii încheiat în data de 25.04.2007 (filele 52-55) între aceasta, în calitate de beneficiar și SC N B B SRL în calitate de prestator, se arată foarte clar că întreg personalul cu care se vor executa lucrările contractate este angajat cu **contract de muncă** de către prestator. În conformitate cu art. 37 din Codul Muncii :

"Drepturile și obligațiile privind relațiile de muncă dintre angajator și salariat se stabilesc potrivit legii, prin negociere, în cadrul contractelor colective de muncă și al contractelor individuale de muncă."

Așadar, relația contractuală prevăzută de Codul Muncii există între SC N B B SRL și muncitori, și nu există nici o relație de orice natură între SC T C SRL și muncitorii angajați de SC N B B SRL . Toate drepturile și obligațiile ce decurg din contractele individuale de muncă vor fi asumate de către angajator, ele nu pot fi transferate asupra altor persoane cu care acesta din urmă are relații contractuale.

În baza art. 10 al Codului Muncii *"contractul individual de muncă este contractul în temeiul căruia o persoană fizică, denumită salariat, se obligă să presteze muncă pentru și sub autoritatea unui angajator, persoană fizică sau juridică, în schimbul unei remunerații numită salariu"*, salariu care va fi impozitat conform Codului Fiscal. La art. 55 din legea 571/2003 privind Codul Fiscal se precizează că *"sunt considerate venituri salariale toate veniturile în bani și/sau*

natură obținute de o persoană fizică care desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut prevăzut de lege".

Prin urmare, analizând cele arătate mai sus, se desprind următoarele concluzii:

SC N B B SRL avea obligația de a suporta cheltuiala cu masa servită de către angajații săi, dacă aceasta era stipulată în contractele de muncă încheiate între societate în calitate de angajator și persoanele fizice în calitate de angajați. Dacă cheltuiala respectivă se consideră de natură salarială, fiind o plată suplimentară în natură pentru munca prestată, atunci această cheltuială se impozitează conform normelor legale în vigoare.

Așa cum am precizat nu se poate transfera asupra altor persoane obligativitatea acordării angajaților a tuturor drepturilor ce decurg din lege, din contractul colectiv de muncă și din contractele individuale de muncă. Faptul că petenta a suportat cheltuiala cu masa servită de către angajații altei societăți reprezintă o operațiune asimilată livrărilor de bunuri efectuată cu plată așa cum este definită la art.128 alin.(4) lit. b) din Codul Fiscal :

*"b) preluarea de către persoana impozabilă a bunurilor mobile achiziționate sau produse de către aceasta **pentru a fi puse la dispoziția altor persoane în mod gratuit**, dacă taxa aferentă bunurilor respective sau părților lor componente a fost dedusă total sau parțial".*

În concluzie, organele fiscale au procedat corect respingând la rambursare suma de S4 lei aferentă facturilor achitate către SC L SRL reprezentând masă servită. Petenta și-a exercitat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată aferentă acestor facturi, dar întrucât de aceste bunuri au beneficiat cu titlu gratuit persoane fizice cu care societatea nu are nici o relație contractuală, are obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată aferentă.

Pentru aceste motive contestația formulată împotriva deciziei de impunere nr. 1467/21.12.2007 pentru această sumă urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

În ceea ce privește taxa pe valoarea adăugată aferentă facturii emise de TAROM reprezentând cursa charter Bucuresti-Cluj și retur în sumă de S5 lei, urmează a se stabili dacă această cheltuială este aferentă operațiunilor taxabile sau dacă operațiunea în sine este taxabilă.

Deși prin aceeași adresă 2720/18.02.2008 s-au solicitat informații despre persoanele care au beneficiat de acest serviciu, calitatea acestora, precum și modul de înregistrare în contabilitate, petenta a răspuns solicitării parțial, și a pus la dispoziția organului de soluționare doar copia facturii nr. 3921900/05.09/2007 emisă de C.N.T.A.R. TAROM SA (fila 80). Așa cum rezultă din raportul de inspecție fiscală și din Nota explicativă (fila 9) a administratorului societății, persoanele care au beneficiat de biletele de avion pe ruta Cluj-București și retur, nu sunt angajații societății și nici asociații acesteia, ci "o delegație de mari investitori".

Așa cum dispune Capitolul IV al Titlului VI din Codul Fiscal operațiunile cuprinse în sfera de aplicare a taxei pe valoarea adăugată sunt : livrarea de bunuri, prestarea de servicii, schimbul de bunuri sau servicii, achizițiile intracomunitare de bunuri și importul de bunuri, precizându-se și operațiunile asimilate acestora.

Și în acest caz , sunt aplicabile prevederile art.128 alin. (4) lit. b) , citat mai sus. Petenta a pus la dispoziția unor persoane fizice care n-au nici o legătură contractuală cu societatea, cu titlu gratuit, bilete de avion pe ruta Cluj-București.

Prin urmare, biletele de avion de care au beneficiat persoanele respective, fie ele și "potențiali investitori", sunt asimilate unor livrări de bunuri efectuate cu plată pentru care societatea avea obligația de a colecta taxa pe valoarea adăugată , ținând cont de faptul că și-a exercitat dreptul de deducere a acesteia pe baza facturii emise de TAROM.

Analizând cele arătate mai sus rezultă că organele fiscale în mod corect au respins la rambursare suma de **S5 lei** reprezentând taxa pe valoare adăugată, deoarece petenta, deși avea dreptul de deducere a acestei sume pe care și l-a exercitat, avea și obligația de a o colecta.

Menționăm că dispozițiile **Deciziei nr. 7/10.02.2006** emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice B invocată de către petenta în susținerea solicitărilor sale nu pot fi aplicabile prezentei spețe.

Pentru considerentele de mai sus, în temeiul art.216 alin. (1) din Codul de procedură fiscală -republicat, **se**

DECIDE:

Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulată de SC T C SRL D și, pe cale de consecință, menținerea corespunzătoare a măsurilor dispuse prin Decizia de impunere nr. 1467/21.12.2007 pentru suma de **S3 lei**, reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar.

Prezenta poate fi atacată în termen de 6 luni de la comunicare la Tribunalul Județean B, Secția Contencios Administrativ.

**DIRECTOR EXECUTIV,
LS**
